

Sygn. akt IV U 23/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lutego 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	stażysta Renata Olędzka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 lutego 2015r. w S.

odwołania K. S.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 10 grudnia 2013 r. Nr (...) -1/20

w sprawie K. S.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o wysokość renty rolniczej

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 23/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10.12.2013 r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odmówił ubezpieczonemu K. S. prawa do wypłaty części uzupełniającej renty rolniczej na podstawie ustawy z dnia 20.12.1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U z 2013 r. poz. 1403).

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż wyrównanie części uzupełniającej renty rolniczej następuje od dnia powstania prawa do świadczenia, nie wcześniej niż od miesiąca, w którym został złożony wniosek o wypłatę świadczenia. W przypadku ubezpieczonego wniosek o wyrównanie renty rolniczej w części uzupełniającej został złożony 12.11.2013 r. i w związku z tym brak było podstaw do wyrównania świadczenia od kwietnia 2011 r.

Od decyzji tej odwołanie złożył ubezpieczony K. S., który wnosił o jej zmianę i przyznanie wyrównania renty od kwietnia 2011 r. Odwołujący się twierdził, iż od dnia 27.04.2011 r. powierzchnia jego gospodarstwa uległa zmniejszeniu do 0,93 ha, co jest sprzeczne z poprzednią decyzją, nie podając o jaką decyzję chodzi.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosił o jego oddalenie, przytaczając argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje;

Ubezpieczony K. S. był uprawniony do renty rolniczej w okresie od 1.10.2010 r. do 30.11.2012 r. Świadczenie to wypłacane było w części składkowej z zawieszeniem 50 % części uzupełniającej na podstawie art. 28 ust. 6 pkt 2 powołanej wyżej ustawy. Przed upływem terminu, na który zostało przyznane prawo do renty rolniczej ubezpieczony złożył w dniu 28.12.2012 r. wniosek do KRUS o przyznanie uprawnień do tego świadczenia na dalszy okres (k. 82 a.r.). Do wniosku załączył m.in. decyzję Urzędu Gminy w K.L. o wysokości podatku rolnego, a także akty notarialne. Z dokumentów tych wynikało, że ubezpieczony jest płatnikiem podatku rolnego od powierzchni gruntu, wynoszącej 0,93 ha. Pozwany KRUS rozpoznając wniosek wydał decyzję w dniu 22.02.2013 r. przyznając wnioskodawcy prawo do renty rolniczej na okres od 1.02.2013 r. do 28.02.2015 r. (k. 99 a.r.). Na mocy tej decyzji organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do renty rolniczej w pełnej wysokości. Następnie w dniu 12.11.2013r. K. S. wystąpił z wnioskiem do KRUS o wyrównanie świadczenia, stwierdzając, iż zaszła pomyłka (k. 105 a.r.). W piśmie tym nie sprecyzował od kiedy miałyby mieć miejsce wyrównanie, ograniczając się do zapisu, że od 12.02.2010 r. do 1.02.2013 r. otrzymał 50 % świadczenia. Do wniosku zostały dołączone dwa akty notarialne z dnia 12.02.2010 r. i z dnia 27.04.2011 r.

Pozwany KRUS potraktował pismo ubezpieczonego jako wniosek o wyrównanie świadczenia w pełnej wysokości od kwietnia 2011 r. Zaskarżoną decyzją z dnia 10.12.2013 r. odmówił wyrównania, powołując się na treść art. 129 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. nr 153 poz. 1227), który to przepis określa reguły przyznania uprawnień do wypłaty świadczeń.

Na rozprawie ubezpieczony popierał odwołanie, domagając się wyrównania renty rolniczej od 19.01.2011 r. jednakże nie uzasadnił podstawy faktyczne tego roszczenia. Wywodził, iż nie zna prawa, nie czytał pouczeń zawartych w decyzjach o przyznaniu renty (k. 6 a.s.).

W ocenie Sądu Okręgowego odwołanie ubezpieczonego nie jest zasadne. Trafnie organ rentowy powołał się na treść art. 129 ustawy o FUS, który to przepis ma równe zastosowanie również w postępowaniu o świadczenia na rzecz rolników. Przepis ten przewiduje, iż świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do świadczenia, nie wcześniej jednak jak od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. W przypadku ubezpieczonego miał on przyznanie prawo do renty rolniczej od 1.10.2010 r. z zawieszeniem części uzupełniającej w 50 % z uwagi na fakt, iż był on właścicielem gruntu rolnego przekraczającego 1 ha fizyczny. Decyzja o przyznaniu prawa do renty zawierała informacje dotyczące zasad i okoliczności zawieszenia części uzupełniającej. Ubezpieczony powinien był zapoznać się z treścią pouczeń, zawartych na odwrocie decyzji i w razie zmian, w tym przypadku wyzbywania części gospodarstwa rolnego tak iż jego wielkość uległa zmniejszeniu poniżej 1 ha, wystąpić z wnioskiem do właściwej P. Terenowej KRUS o podjęcie wypłaty części uzupełniającej renty rolniczej. Ubezpieczony, pomimo iż przekazał darowizną grunt o powierzchni 1,66 ha na mocy aktu notarialnego z dnia 27.04.2011 r., nie wystąpił niezwłocznie z wnioskiem do KRUS o podjęcie wypłaty renty w pełnej wysokości. Uczynił to dopiero w dniu 12.11.2013 r., kiedy to pobierał już rentę przyznaną na kolejny okres na mocy decyzji z dnia 22.02.2013 r.

W tej sytuacji Sąd nie uwzględnił odwołania ubezpieczonego o przyznanie prawa do renty w pełnej wysokości ani od kwietnia 2011 r., ani też od stycznia 2011 t., dzieląc argumentację prawną organu rentowego.

W związku z tym Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc orzekł o oddaleniu odwołania.